

SENTÈNCIA 98-22 DEL 12 DE MAIG DE 1998

ELECTRICITAT. SERVEI PÚBLIC. Tant la producció i la importació d'energia elèctrica com el seu subministrament i distribució han estat declarats serveis públics en el primer cas en règim de monopoli, la qual cosa comporta l'atribució al sector públic de la titularitat del servei.

Ponent: M.I. Sr. Bernard Plagnet

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. Higini C.N. va interposar recurs contra el decret de Govern de data 19 de març de 1997 desestimant el seu recurs i confirmant la decisió denegatòria (tàcita i expressa) de FEDA a la sol·licitud de lloguer de sistemes de cablejat.

2.- En la seva sentència de 10 de desembre de 1997, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda interposada pel Sr. C.N.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 9 de febrer de 1998, el Sr. C.N. manifesta principalment:

-que l'article 18 del Reglament Provisional de la distribució de l'energia elèctrica de data 28 de juliol de 1975, preveu la possibilitat per part de FEDA de llogar els sistemes de cablejat;

-que la decisió de FEDA desconeix l'article 6 de la Constitució i, a més, manca de motivació.

4.- En la seva contesta de data 27 de febrer de 1998, el M.I. Govern manifesta principalment:

-que l'article 18 mencionat per l'apel·lant no crea un dret al seu favor;

-que el principi d'igualtat, previst a l'article 6 de la Constitució, imposava a FEDA de rebutjar la demanda presentada pel Sr. C.N., ja que si hagués volgut concedir un lloguer, hagués tingut d'aplicar un procediment que permetés assegurar la concurrència;

-que la demanda inicial presentada pel Sr. C.N. no conté la petició de declaració de nul·litat de la resolució de FEDA i consegüentment no és procedent de pronunciar-s'hi per tal de no incórrer en una resolució "extra-petita".

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com ja va jutjar aquesta Sala (Sentència 97-14 del 14 d'abril de 1997), resulta dels acords del Consell General de 26 d'octubre de 1975 i de 14 de gener de 1988 "que tant la producció i la importació d'energia elèctrica com el seu subministrament i distribució han estat declarats serveis públics, en el primer cas en règim de monopoli, la qual cosa comporta l'atribució al sector públic de la titularitat del servei". En particular, l'article 3) de la Llei del 14 de gener de 1988 disposa: "Per a portar a terme l'objecte esmentat, FEDA gestionarà i explotará totes les infraestructures tècniques existents i les que puguin instal·lar en el futur". Aquest text indica clarament que FEDA disposa de la titularitat de les seves infraestructures de distribució elèctrica i no pot per tant llogar-les a tercers.

Des d'aquest punt de vista, l'article 18 del Reglament provisional de la distribució de l'energia elèctrica de data 28 de juliol de 1975 no té l'abast que li atribueix el demandant. Té com a finalitat prevenir els eventuais fraus comesos per un abonat procedents de ramificacions clandestines. Aquest text no preveu per tant la possibilitat, per part de FEDA, de llogar les seves instal·lacions.

Amb aquestes condicions, el recurs presentat pel Sr. Higiní C.N. s'ha de rebutjar.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. Higiní C.N.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.